

Bruxelles, den 19. december 2016
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2013/0140 (COD)

10755/1/16
REV 1 ADD 1

AGRI 381
VETER 66
AGRILEG 103
ANIMAUX 19
SAN 286
DENLEG 65
PHYTOSAN 18
SEMENCES 9
CODEC 985
PARLNAT 365

RÅDETS BEGRUNDELSE

Vedr.: Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol)

- Rådets begrundelse
- Vedtaget af Rådet den 19. december 2016

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 6. maj 2013 Europa-Parlamentet og Rådet ovennævnte forslag, der bygger på artikel 43, stk. 2, artikel 114 og artikel 168, stk. 4, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (den almindelige lovgivningsprocedure)¹.
2. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsholdning den 15. april 2014². Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget er blevet hørt og afgav deres udtalelser henholdsvis den 16.-17. oktober 2013 og den 29. november 2013.
3. Rådets fælles gruppe af veterinæreksperter og plantesundhedseksperter, Gruppen af Chefer for Veterinærtjenesterne og Gruppen af Landbrugsråder og -attachéer har gennemgået forslaget 37 gange under forskellige formandskaber.
4. De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling) nåede til enighed om det oprindelige forhandlingsmandat, der herefter blev bekræftet af Rådet den 26. oktober 2015 i form af en generel indstilling³. Mandatet blev yderligere revideret den 18. maj 2016⁴ og den 10. juni 2016⁵.
5. Efter en række tekniske møder og uformelle trepartsmøder under det luxembourgske og det nederlandske formandskab nåede medlovgiverne på det tiende trepartsmøde den 15. juni 2016 til foreløbig enighed om en kompromistekst med henblik på tidlig enighed ved andenbehandlingen. De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling) godkendte denne kompromistekst den 22. juni 2016.⁶

¹ 9464/13 + ADD1 + ADD 2.

² 8304/14.

³ 13242/15+ 13181/15 + 13209/15.

⁴ 8121/16+ ADD1-ADD5.

⁵ 8346/16.

⁶ 10248/16 + ADD1.

6. Den 12. juli 2016 sendte formanden for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer i Europa-Parlamentet en skrivelse til formanden for De Faste Repræsentanters Komité med meddelelse om, at han ville henstille til plenarforsamlingen, at den vedtager Rådets holdning uden ændringer ved Parlamentets andenbehandling med forbehold af jurist-lingvist-gennemgangen, hvis Rådet vedtager sin førstebehandlingsholdning i overensstemmelse med teksten i bilaget til skrivelsen.
7. Den 10. oktober 2016 nåede Rådet til politisk enighed om kompromisteksten⁷.

II. FORMÅL

Det overordnede mål med den foreslåede forordning er at forenkle og strømline de nuværende retlige rammer i forordning (EF) nr. 882/2004, der omfatter næsten alle agrofødevarekædens sektorer, i et enkelt sæt regler for offentlig kontrol. Nogle sektorer, f.eks. plantesundhed, planteformeringsmateriale, animalske biprodukter og økologisk produktion, har i øjeblikket særlige regler for kontrol. Forordningen har ligeledes til formål at forbedre effektiviteten af den offentlige kontrol i medlemsstaterne i hele agrofødevarekæden, således at der skabes mulighed for hurtig reaktion i krisesituationer, samtidig med at byrden for operatørerne minimeres. Med henblik herpå stilles der krav om, at sådanne kontroller gennemføres hos alle operatører, ud fra en risikovurdering og med passende hyppighed.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

1. Generelt

Den kompromistekst, som Rådet nåede til politisk enighed om, afspejler til fulde den enighed, der blev opnået mellem medlovgiverne. Den bevarer målene i Kommissionens forslag og inddrager samtidig de vigtigste ændringer, som Europa-Parlamentet vedtog ved førstebehandlingen.

⁷ 12175/16 + ADD1.

2. Vigtigste spørgsmål

a) Anvendelsesområde

Kommissionen mindede om, at selv om forordning (EF) nr. 882/2004 fastsætter en generel ramme for offentlig kontrol i de sektorer, der er omfattet af foder- og fødevarelovgivningen samt af dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne, er kontrol af dyresundhed (både i forbindelse med indenlandske og importerede varer) og kontrol af restkoncentrationer af veterinærlægemidler af historiske grunde fortsat reguleret særskilt. Den påpegede også, at kontrollen med visse andre sektorer med relation til agrofødevarekæden, dvs. plantesundhed, planteformeringsmateriale og animalske biprodukter, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 882/2004, og at der er udarbejdet særskilte sektorspecifikke ordninger med henblik på dem. Derfor har Kommissionen foreslået at udvide anvendelsesområdet for den eksisterende retlige ramme i forordning (EF) nr. 882/2004 med henblik på at indarbejde disse sektorer og præcisere, at økologisk produktion, beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter samt genetisk modificerede organismer (GMO'er) er omfattet.

Rådet mente, at det på dette stadium er for tidligt at lade offentlig kontrol af planteformeringsmateriale være omfattet af forordningen, fordi der ventes et nyt forslag fra Kommissionen om planteformeringsmateriale. Rådet tilsluttede sig, at man begrænser offentlig kontrol af i miljøet udsatte GMO'er til GMO'er, som udsættes med henblik på foder- og fødevareproduktion, og at man udelukker de specifikke kontroller af pesticidudbringningsudstyr. Desuden præciserede Rådet, at selv om forordningen ikke bør finde anvendelse på verifikationen af overholdelsen af forordning (EU) nr. 1308/2013 (den fælles markedsordning for landbrugsprodukter), bør den finde anvendelse i forbindelse med svigagtig eller vildledende adfærd med hensyn til markedsføringsregler konstateret ved kontrol, som foretages i henhold til artikel 89 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

b) Finansiering af offentlig kontrol

Mens Kommissionens forslag fastholdt det eksisterende generelle princip om, at medlemsstaterne bør afsætte tilstrækkelige finansielle midler til offentlig kontrol, blev det foreslået at udvide den nuværende forpligtelse til at opkræve gebyrer fra blot enkelte virksomhedsoperatører til alle operatører på de områder, der er omfattet af forordningen. Formålet var i fuldt omfang at dække alle omkostninger til offentlig kontrol i alle sektorer, idet der dog gives mulighed for at fritage mikrovirksomheder. Kommissionen foreslog ikke at fastholde det nuværende niveau for den obligatoriske inspektion af virksomhedsoperatører, der håndterer kød, fiskevarer og mælkeproduktion, for godkendelse af foderstofvirksomheder og for (hovedparten af) kontrollen ved grænserne. I stedet foreslog den, at disse niveauer fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af ensartede og gennemsigtige metoder.

Rådet mente ikke, at der er behov for at ændre anvendelsesområdet for ordningen med obligatoriske gebyrer, men at de eksisterende faste niveauer bør fastholdes, eftersom systemet generelt er tilfredsstillende. Rådet var dog enig i, at medlemsstater, som er parat til at opkræve gebyrer svarende til de afholdte udgifter og ikke efter faste niveauer, skal følge harmoniserede regler om omkostningsdækning og beregningsmetoder. Rådet var også enig i, at medlemsstaterne bør være forpligtet til at gøre beregning, opkrævning og fastsættelse af gebyrer eller afgifter og høring af relevante interessenter mere gennemsigtig.

c) Embedsdyrlægens rolle

Kommissionen foreslog en fleksibel tilgang, der giver medlemsstaterne mulighed for at udpege det personale, som de anser for at være bedst kvalificeret til at udføre offentlig kontrol, men som samtidig forpligter dem til at sørge for relevant uddannelse af alt personale.

Rådet var enig i, at medlemsstaterne for at muliggøre en effektiv tilrettelæggelse af den offentlige kontrol bør have beføjelse til at vurdere, hvad der er det mest hensigtsmæssige personale til at gennemføre en sådan kontrol, forudsat at der sikres et højt beskyttelsesniveau for menneskers, dyrs og planters sundhed samt for dyrevelfærden i hele agrofødevarekæden, og at der leves op til internationale standarder og forpligtelser.

Rådet anså det dog for nødvendigt at kræves af medlemsstaterne, at de henviser til embedsdyrlægen i visse tilfælde, hvor dennes specifikke kompetencer er påkrævet for at sikre

et forsvarligt resultat af den offentlige kontrol (dvs. i forbindelse med levende dyr, kød og andre produkter af animalsk oprindelse). Efter Rådets opfattelse bør dette dog ikke berøre medlemsstaternes mulighed for også at anvende embedsdyrlæger, herunder til offentlig kontrol af fjerkræ og lagomorfer, eller andre særligt udpegede personer, i tilfælde, hvor det ikke kræves i henhold til forordningen.

d) Delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser

Den foreslåede retsakt vil tage form af en rammeforordning, hvorved Kommissionen får beføjelse til at fastsætte en betydelig del af de enkelte dele ved hjælp af delegerede retsakter og/eller gennemførelsesretsakter. I forbindelse med gennemgangen i Rådet blev der i særlig grad fokuseret på de foreslåede beføjelser til Kommissionen. Rådet gjorde hverken indsigelse mod eller ændrede princippet om en rammeforordning, men en lang række artikler blev omarbejdet for bedre at afgrænse Kommissionens beføjelser.

Endvidere indførte Rådet mange væsentlige elementer i basisretsakten med hensyn til specifikke supplerende bestemmelser om offentlig kontrol i forbindelse med specifikke områder (artikel 18-27), f.eks. produktion af kød til konsum, dyrevelfærd, plantebeskyttelsesmidler eller plantesundhed, og gav mulighed for om nødvendigt at tildele Kommissionen beføjelser.

Endelig er der indført overgangsperioder for at sikre, at en række centrale delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for korrekt anvendelse af forordningen, vedtages inden anvendelsesdatoen for forordningen. Dette er sket for at sikre, at de gældende bestemmelser, der skal erstattes af ovennævnte retsakter, fortsat finder anvendelse, indtil sidstnævnte er vedtaget af Kommissionen. Vedtagelsen bør ske hurtigst muligt og senest 3 år efter anvendelsesdatoen for forordningen. Derved sikres det, at der ikke opstår et tomrum, samtidig med at Kommissionen får tilstrækkelig tid til at udarbejde disse retsakter.

e) Indberetning af overtrædelser

Efter et kraftigt ønske herom fra Europa-Parlamentet gav Rådet sin tilslutning til, at forordningen også omfatter bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at indføre mekanismer, som muliggør indberetning af faktiske eller mulige overtrædelser af forordningen, opfølgning af en sådan indberetning og beskyttelse af den person, der indberetter, mod repressalier, forskelsbehandling eller uretfærdig behandling (artikel 140).

IV. KONKLUSION

Rådets førstebehandlingsholdning afspejler til fulde den enighed, der blev opnået mellem de to medlovgivere, og som blev bekræftet ved ovennævnte skrivelse af 12. juli 2016 fra formanden for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed i Europa-Parlamentet til formanden for De Faste Repræsentanternes Komité. Den blev efterfølgende godkendt af Rådet på samlingen den 10. oktober 2016 gennem vedtagelse af den politiske enighed.
